

Publicerad 2015-09-03 00:27 av ChampinjonernasChampion

Någon form av sanning

vad de inte berättar om är hur uppslukad man blir
hur det som var ens jag blir till aska och skrot,
hur tiden får en att glömma, får en att försvinna
och sedan står man där, definierad av sitt mörker

och om man då är sitt mörker, om jaget är ens mask,
varför skulle man då vilja fly från det enda man vet?
varför skulle man välja att sudda bort det enda säkra?
mörkret, i sin hårda tunga verklighet, är mer än inget

med tiden omfamnar man dess absurditet
för man vet att det är det värdefullaste man har
så man hänger kvar vid det som river, som värker
för det är det enda som hindrar en från att falla

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ChampinjonernasChampion med Poeter.se id #52497 innehar upphovsrätten